

آخرین شماره خبرنامه داخلی حزب «جبهه» مشارکت ایران اسلامی در صفحه 23 خود که به انتشار اخبار دانشگاه‌ها می‌پردازد در ستونی به بررسی جایگاه و تحركات گروه‌های چپ نو در دانشگاه‌ها پرداخته است. «احمد حسامی» نگارنده این ستون با بیان اینکه زمان ظهور این گروه‌ها به سال 1380 برمی‌گردد مدعی شده است که «برخلاف سالهای اوایل انقلاب 57 پایگاه اصلی و مرکز تغذیه فکری این گروه‌ها دانشکده‌های مانند فنی و ... نبودند بلکه اینبار به شکل مستقیم دانشجویان رشته‌های انسانی (علوم سیاسی، علوم اجتماعی، اقتصاد و ...) هدایت می‌شوند.»* این بهت و حیرت توأم با ترس يك عضو حزب به اصطلاح اصلاح طلب مشارکت در حالیست که در گوشه و کنار جهان شاهد و شنونده اخباری مبنی بر رویکرد مجدد توده‌هایی هستیم که از رنج شلاق سرمایه‌داری به سوسیالیسم پناه می‌آورند. نویسنده مطلب مورد اشاره با لیست کردن تعدادی نشریه دانشجویی که بسیار شبیه گزارشات اطلاعاتی به دستگاه‌های امنیتی حکومت است نوع و شیوه اتخاذی این گروه‌ها را نیز برشمرد است. آنچه در این بین جای تعجب بسیار دارد انتشار چنین مطلبی از سوی يك گروه مدعی دموکراسی و پلورالیسم در ایران است. می‌مانیم که دم خروس را باور کنیم یا قسم حضرت عباس را!!!. اگرچه مشارکتی‌ها همواره و حتی در همین شماره از زبان دبیرکل حزبشان در دیدار با محمد خاتمی رئیس‌جمهور سابق بیان نموده‌اند که دین سرلوحه عمل حزبی‌شان می‌باشد و با این وصف دیگر توقعی جز ترس از ظهور و بروز جریان‌های سوسیالیستی و قدرتمند مانند آنچه حسامی مدعیست از آنها نمی‌رود. اینها در نهایت پلورالیست‌تر از «دکتر عبدالکریم سروش» نیستند که در بهترین وضعی تنها مدافع پلورالیسم دینی بوده است و کتابهای «دانش و ارزش» نیز «ایدئولوژی شیطان‌ی» وی سالها چماق حاکمیت بود بر سر هر اندیشه غیره دینی. در چنین شرایطی بر جریان‌های روشنفکری و دانشجوییست که حساب دیوارهای کشیده شده و مرزهای ترسیم شده بین خودی و غیره خودی را در اردوگاه آوانگاردترین گرایش‌های اصلاح طلبی درون حکومتی با خود داشته باشند و در محاسبات خود زیاد بر الگوهای تعاملی با اصلاح طلبان پای نغشند.

*- خبرنامه داخلی جبهه مشارکت ایران اسلامی - شماره 35 - سه شنبه 29 آذر 1384